

Sygn. akt I PK 171/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa M.U.

przeciwko J. Spółce Akcyjnej w J.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 7 listopada 2019 r.,

w związku ze skargą kasacyjną strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego -

Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt

IX Pa (...),

1) umarza postępowanie kasacyjne,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2018 r. oddalił apelację wniesioną przez pozwaną J. S.A. w J. od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 listopada 2017 r., zasądającego od pozwanej na rzecz powoda M.U. kwotę 31.137,87 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Pozwana J. S.A. w J. wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 kwietnia 2018 r., zaskarżając ten wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, to jest art. 151 § 1 k.p. w związku z art. 128 § 1 i art. 22 § 1 k.p. oraz § 24 ust. 4 pkt 1 i 2 Regulaminu Pracy w związku z art. 9 k.p.

W piśmie procesowym z dnia 23 października 2019 r. skarżąca cofnęła jednak swoją skargę kasacyjną, wnosząc równocześnie o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Pełnomocnik powoda, po otrzymaniu odpisu wspomnianego pisma procesowego skarżącej, wniósł z kolei o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio w postępowaniu kasacyjnym na podstawie art. 398²¹ k.p.c., w razie cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Mając to na względzie oraz opierając się na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., a w odniesieniu do kosztów postępowania kasacyjnego na podstawie art. 203 § 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 5 w związku z § 9 ust. 1 pkt 2 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji swojego postanowienia.

as